

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2To/30/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115000620
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Bugeľ
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8115000620.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Bugeľa a sudcov JUDr. Emila Dubňanského a JUDr. Petra Farkaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 28.09.2016, v trestnej veci proti obžalovanému U.. O. K., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr.. zák., o odvolaní obžalovaného a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 0T/113/2015 zo dňa 14.04.2016 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste zákazu činnosti.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.

obžalovanému U.. O. K., nar. XX.XX.XXXX v Z., okr. K.
nad J., trvale bytom S. nad
J., prechodne bytom S. č.
XX, P.

u k l a d á :

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov uznal obžalovaného U.. O. K. za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 7.7.2015 v čase o 21:30 hod. viedol po štátnej ceste v obci Seniakovce, okr. Prešov osobné motorové vozidlo zn. P. E., C.: KS-XXXBY, kde bol policajnou hliadkou Obvodného oddelenia PZ Drienov vyzývaný na zastavenie vozidla, pričom výzvu nerešpektoval a v jazde pokračoval až pred svoj rodinný dom, po zastavení bol vyzvaný, aby predložil doklady o motorovom vozidle, ktoré nepredložil a keď bol vyzvaný k podrobeniu sa orientačnej dychovej skúške, túto bezdôvodne odmietol a odmietol sa podrobiť aj lekárskemu vyšetreniu k odberu krvi na zistenie alkoholu v krvi, po tom, čo bol predvedený na Obvodné oddelenie PZ Drienov sa dobrovoľne o 22:24 hod. podrobil orientačnej skúške prístrojom ALCOTEST Dräger 7410 č. ARJJ - 0055, kde mu bola nameraná hodnota 0,99 mg/l (etanolu na liter vydychovaného vzduchu), čo v prepočte predstavuje 2,06 promile alkoholu v krvi.

Uložil mu za to podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 36 písm. j) Trestného zákona a § 38 ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona výkon tohto trestu podmiennečne odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 4 rokov.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podali odvolanie obžalovaný ako aj okresný prokurátor.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že sa odmietol podrobiť dychovej skúške, nakoľko pokiaľ by to urobil, tak by to bolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie. Mal zvýšený vysoký tlak a nemal lieky na jeho zníženie. O tom, že mal zvýšený krvný tlak, svedčí nielen to, že jeho rodinní príslušníci pred jeho predvedením na OO PZ Drienov mu priniesli lieky, ale aj to, že pri následnom lekárskom vyšetrení obžalovaného A.. A., tento okamžite indikoval obžalovanému súčasne štyri lieky na zníženie krvného tlaku. Toto je aj zrejme z lekárskej správy vystavenej A.. A..

Obhajoba namietá, že súd nevykonával navrhovaný dôkaz a to výsluch svedka A.. A., mimo iného ohľadne skutočností, v akom zdravotnom stave sa nachádzal obžalovaný v čase jeho vyšetrenia a na zamedzenie akých zdravotných rizík či zdravotných následkov sa tento rozhodol indikovať mu súčasne štyri druhy liekov proti vysokému krvnému tlaku a to po tom, čo obžalovaný už skôr predtým zobral sám liek proti vysokému krvnému tlaku, ktorý mu zadovážili a priniesli rodinní príslušníci na OO PZ Drienov.

Ďalej namietajú, že pochybil okresný súd, pokiaľ nehodnotil konanie obžalovaného ako konanie v krajnej núdzi. Odvolateľ je presvedčený o tom, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané kumulatívne naplnenie všetkých podmienok a predpokladov posúdenia konania obžalovaného ako konania v krajnej núdzi. I keď súd prijal záver, že situácia, v ktorej sa nachádzal obžalovaný, nebola natoľko vážna, aby ospravedlňovala jeho jazdu pod vplyvom návykovej látky a následné odmietnutie podrobenia sa dychovej skúške, nie je podľa názoru odvolateľa, možné s týmto súhlasiť. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania každý z vypočutých svedkov, mimo príslušníkov PZ, ako aj sám obžalovaný vypovedal, že voľný pohyb 9 dospelých koní mimo ohrady a mimo kontaktu s osobami, ktoré sú pre tieto kone známe, je samo osebe pre okolie nebezpečné. Uvedené potvrdzuje ako obžalovaný, tak i svedkami zhodne opísaná skúsenosť obžalovaného z minulosti, kedy presne takýto náhodný únik 5 koní obžalovaného na diaľnicu D1 bezprostredne viedol k dopravnej nehode, ktorej následkom bolo usmrtenie jedného z týchto koní motorovým vozidlom práve na diaľnici D1, s ktorou farma, na ktorej sú predmetné kone chované, susedí.

Teda, podľa názoru odvolateľa, obžalovaný konal jednoznačne v krajnej núdzi.

Ďalej odvolateľ uvádza, že pokiaľ by aj súd mal za preukázané naplnenie všetkých obligatórnych znakov skutkovej podstaty prečinu podľa § 289 ods. 2 Tr. zák., pokladá tresty uložené súdom prvého stupňa za neprimerane prísne. Zastáva názor, že U.. Vaško je osoba vyššieho veku, pri ktorej pre naplnenie individuálneho účelu trestu podľa odvolateľa, nebolo nevyhnutné uložiť mu tresty tak, ako je to uvedené v napadnutom rozhodnutí súdu prvého stupňa. Pokiaľ by bol súd prvého stupňa právneho názoru, že v danom prípade neboli u obžalovaného splnené podmienky konania v krajnej núdzi, žiadna skutočnosť mu, podľa odvolateľa, nebránila toto konanie vyhodnotiť ako prípadný exces naplňujúci poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. i/ Tr. zák. a podľa § 36 písm. a/ Tr. zák.

Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Prešov, oslobodil obžalovaného spod obžaloby okresného prokurátora, alternatívne sám uložil obžalovanému primeraný peňažný trest bez súčasného uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov.

Okresný prokurátor v písomných dôvodoch odvolania poukázal na tú skutočnosť, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, kde mu v dychu bola nameraná hodnota 0,99 mg/l, čo v prepočte predstavuje sumu 2,06 promile. Je síce pravdou, že obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný a priestupkovo bol doteraz riešený celkom trikrát, no je

tiež potrebné prihliadať na to, že u obžalovaného bola nameraná pomerne vysoká hladina alkoholu, ako je to uvedené vyššie. Taktiež je potrebné poukázať na to, že hodnota 0,99 mg/l bola u obžalovaného nameraná až v čase 22.24 hod., teda skoro hodinu po tom, ako bol obžalovaný, t. č. ako podozrivý v čase, keď viedol osobné motorové vozidlo, t. j. o 21.30 hod., zastavovaný hliadkou PZ, ktorou bol následne zadržaný a obmedzený na osobnej slobode v čase o 21.45 hod. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný požíval alkohol ešte pred samotnou jazdou (ako to vyplýva z jeho výpovede, ako aj z výpovede ostatných svedkov), je preto dôvodné domnievať sa, že v čase, keď viedol osobné motorové vozidlo, bola hodnota alkoholu v krvi vyššia, čo však preukázané nebolo z dôvodu, že prvotnej dychovej skúške sa obžalovaný odmietol podrobiť.

Pri úvahách o výmere a výške ukladania trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá je nutné prihliadať aj na ostatné okolnosti konkrétneho prípadu, za ktorých bola jazda uskutočnená, napr. druh a množstvo alkoholických nápojov, doba, kedy k ich požitiu došlo, spôsob jazdy, miesto a čas jazdy, celkové správanie sa vodiča atď. Taktiež sa musí brať do úvahy aj stupeň konkrétneho ohrozenia, vzhľadom aj k stupňu napríklad opitosti vodiča, v úzkej kontaktnej spojitosti s vedením motorového vozidla pod vplyvom návykovej látky po komunikáciách, kde je zvýšené ohrozenie účastníkov cestnej premávky, napr. v centre mesta, pri obchodných strediskách, na frekventovaných tzv. cestných ťahoch, medzi jednotlivými mestami a podobne.

Práve komplexné posúdenie závažnosti konania obžalovaného má podstatný význam na rozhodnutie o druhu a výške trestu. Uložený trest má plniť ja preventívny a prevýchovný účel. Netreba zabúdať ani na to, že aj trest zákazu činnosti má generálne preventívny aspekt. Štát by mal mať záujem na nekompromisnom a účinnom postihu každého vodiča motorového vozidla, ktorý ohrozí seba a okolie tým, že vedie motorové vozidlo pod vplyvom návykovej látky.

Navrhol preto, aby krajský súd zrušil v napadnutom rozsudku výrok o treste zákazu činnosti a vo veci sám rozhodol rozsudkom v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. alebo aby vec vrátil tomuto súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd na základe odvolaní odvolateľov v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora je nedôvodné a odvolanie obžalovaného je dôvodné iba čiastočne.

Okresný súd rozhodnutie o vine a treste obžalovaného odôvodnil tým, že obžalovaný U. O. K. poprel spáchanie skutku na hlavnom pojednávaní. Uviedol, že sa odmietol podrobiť dychovej skúške, pretože mal v tom čase enormne vysoký krvný tlak, búšilo mu srdce a nebol schopný dychovú skúšku vykonať, avšak súhlasil s odberom krvi až po odznení bezprostredného ohrozenia zdravia, potom čo požil štyri druhy liekov na zníženie krvného tlaku.

K tomu, že šoféroval P. E. pod vplyvom alkoholu, uviedol, že to nepopiera, avšak dňa 7.7.2015 skladali seno v obci Seniakovce na pozemku X. K., spolu s E., a v čase o 21.00 hod. prišiel X. A. a oznámil mu, že kone sú mimo ohrady. Vzhľadom na to, že predtým požil 5-6 alko aj nealko pív, ho požiadal, aby šiel za synom A., ktorý mal byť doma, aby tieto kone naspäť dal do ohrady. Po chvíli sa A. vrátil, že syn nie je doma a že podľa usmernenia A. M. prišiel za ním, aby okamžite prišiel, lebo jediný on mohol v tom čase tieto kone dať naspäť do ohrady. Obžalovaný na to povedal X. A., aby vec oznámil polícii, že kone môžu spôsobiť na diaľnici, resp. na ceste 1/68 nešťastie. Z. K. následne poslal, aby zabezpečil únikovú cestu pre kone pozdĺž rieky Torysa, p. E. poslal, aby zabezpečil cestu 1/68 pozdĺž potoka a X. A. poslal, aby zabezpečil most cez rieku Torysa v smere na diaľnicu. Obžalovaný následne sadol do E. a ponáhal sa čo najrýchlejšie na farmu, aby kone vlákal späť do ohrady. Cestou zo súkromnej neverejnej komunikácie práve prichádzala hliadka PZ, ktorej preblikol, dal znamenie klaksónom, aby ho nasledovali v domnení, že je to hliadka, ktorá bola privolaná k predídeniu nešťastia. Hliadka po chvíli zapla výstražné svetlá a zvukové znamenia, na čo obžalovaný nereagoval, lebo cez bluetooth telefonoval a pokračoval maximálne 15 km rýchlosťou ku vchodu na farmu. Po zastavení ho hliadka PZ vyzvala, aby sa podrobil dychovej skúške, pričom zo šoku sa odmietol podrobiť kvôli riziku o svoj život a zdravie. V tom čase prišiel syn A., ktorému odovzdal kľúče od auta a oznámil mu, aby dal kone do ohrady a on išiel na políciu, kde po užití svojich liekov a znížení krvného tlaku sa podrobil dychovej skúške, následne súhlasil aj s odberom krvi, hladina alkoholu bola výrazne vyššia ako 1 promile. Jeho konanie bolo v krajnej núdzi. Po nešťastnej skúsenosti, čo sa im stala pred 10 rokmi, má vždy v aute P. E. za sedadlom vodiča vedro s

ovsom a v prípade, že by došlo k takejto mimoriadnej situácii, tak na toto vedro by kone nalákal. Synovi, ktorý bol reálne okrem neho jediný, ktorý by kone dokázal zahnať (pracovníčka, čo sa starala o kone, už mala po pracovnej dobe) telefonoval, teda pokúšal sa mu dovolať, ale telefón mu syn nedvíhal, preto sa rozhodol k tomu nešťastnému riešeniu a to, že pôjde sám.

Okresný súd následne oboznámil výpovede obžalovaného z prípravného konania, v ktorých sú rozpory s výpoveďou z hlavného pojednávania, na tieto obžalovaného upozornil, avšak obžalovaný nevedel dôveryhodným spôsobom vysvetliť, prečo tieto rozpory v jeho výpovediach vznikli.

Svetok A. M. vypovedal, že niekedy v lete okolo 21.00 hod. prechádzal po dedine a stretol X. A., ktorý mu povedal, že K. ušli kone, na čo mu povedal, že je najlepšie čím skôr zavolať p. K. alebo jeho syna, a keď ich nenájde, tak políciu.

Syn obžalovaného A. K. vypovedal, že prišiel domov večer, po príchode domov mu nikto nič nehovoril a o desať minút na to prišli policajti a vtedy videl E. a policajnú hliadku. Policajti boli pri otcovi, otec stál pri E. a policajti pri ňom. Keď prišiel k nim, oni tam mohli byť tak 5 min, a bavili sa o dokladoch, pýtali od otca doklady, ale on ich nemal. Vyzvali ho, nech sa podrobí dychovej skúške a on im na to uviedol, že musí ísť dozadu ku koňom, že mu ušli kone, nech ho pustia a toto všetko bolo dookola. Keď odišli, išiel dozadu, keďže mu otec povedal, že má ísť zavrieť kone, lebo kone ušli. Celé to trvalo 10-15 min. a potom zahnal kone, kde sa zdržal ďalších 15 min. a tak išli za otcom odnieť mu lieky.

Svedok W. E. uvádzal, že v ten deň pomáhal hrabať seno s pánom K., mimo iné i u X. K., ktorý šiel domov po pivo. Nevedel, koľko toho doniesol, ale doniesol 12-stku alkoholické, avšak svedok uviedol, že on pivo nepije, tak ho ani nepil. Pivo pili len K. alebo K.. Potom prišiel nejaký pán a povedal, že vraj ušli kone, na čo K. svedkovi povedal, nech ide okolo potoka dole cez cestu, aby tam nevyšli, X. K. išiel okolo Torysy.

Svedok X. A. uvádzal, že zbadal koňa na lúke mimo ohradníka, utekal k K. domov a stretol p. M., kde mu ukazoval, že ušli kone a on mu vysvetlil, že situácia je vážna a že nemá ísť ku koňom, a tak išiel k obžalovanému domov, kde videl, že auto nemá doma, i klopal, ale nikto nevychádzal, a tak išiel pre bicykel domov. Mohlo byť niečo pred 21.00 hod., kedy stretol sestru obžalovaného, ktorá mu povedala, že skladajú seno a tak sa vybral za obžalovaným, tomuto povedal, že ušli kone, na čo mu obžalovaný hovoril, aby išiel pre A.. Svedok sadol na bicykel a išiel k nemu domov, či tam nie je A., opäť tam auto nevidel, i klopal, aj zvonil nikto nevychádzal, klopal asi 5 min, nevidel žiadne svetlá, a tak sa vrátil k p. K. a povedal mu že A. nie je doma. Obžalovaný mu na to povedal, že má ísť smerom na Polhoru smerom k diaľnici, kam sa išiel pozrieť, či tam nešli kone. Svedok nevedel uviesť, čo bolo potom ďalej.

Z výpovede svedka X. K. vyplýva, že tento nevie nie o skutku, lebo pri tom nebol. Uviedol, že keď zhrabali seno, priniesol nejaká pívá a to 10 fliaš, ktoré mal doma a to Zlatý bažant 12% a boli tam asi aj tri nealká. Toto pivo vypili. Keď k nim došiel Macko, že mu ušli kone, obžalovaný povedal, aby išiel za A., za synom, aby ich išiel nahnať a oni pokračovali v práci spolu s obžalovaným. Po takých 10-tich a 15-tich minútach prišiel A. späť, že A. nenašiel a tak obžalovaný sadol do auta a odišiel.

Z výpovede svedkyne O. G. - známej obžalovaného, vyplýva, že tejto volal obžalovaný, aby išla na diaľnicu, aby ušlým koňom zabránila vyjsť na diaľnicu.

Ďalej okresný súd vychádzal z výpovedí svedkov O. a U. G., príslušníkov polície, z ktorých výpovedí zistil, že v tom čase stáli vo svojom motorovom vozidle v obci Seniakovce a vozidlo P. E. išlo z hlavnej cesty na Seniakovce, kedy im blikalo, svietilo svetlá a trúbilo, následne s kolegom uvedené vozidlo zastavili, kde chceli vodiča podrobiť dychovej skúške, ktorú odmietal, ale po predvedení osoby na OO PZ Drienov za pomoci donucovacích prostriedkov už dychovú skúšku vykonal s pozitívnym výsledkom. Svedok si nepamätal, čo im pri zásahu obžalovaný hovoril, spomenul si, že im len stále odvrával a potom prišiel k nim jeho syn, nespomínal si ani na to, či obžalovaný na policajnej stanici požil nejaké lieky, ale pamätal si, že boli s ním na odber krvi. Pamätal si, že po zastavení vozidla k obžalovanému pristúpil najprv kolega a on prišiel až neskôr. S kolegom sa rozhodli vykonať dychovú skúšku, lebo videli, že je pod vplyvom alkoholu, keď vystúpil z vozidla, lebo sa tackal. Kolega ho vyzval na dychovú skúšku a bolo mu to povedané asi 3-krát, avšak obžalovaný opakoval, že nebude fúkať a že nechce fúkať.

Za takto vykonaným dokazovaním okresný súd pristúpil k vyhodnoteniu dôkazov. Na jednej strane vinu obžalovaného mali preukázať svedectvá policajtov Z. O. a U.. Z. G., ktorí zastavili obžalovaného a vyzvali ho, aby sa podrobil orientačnej dychovej skúške a na druhej strane obranu obžalovaného mala podporovať najmä výpoveď obžalovaného spolu s ďalšími výpoveďami jeho známych, priateľov a rodinných príslušníkov, ktorí neboli síce priamymi svedkami udalostí, ale popisovali najmä okolnosti, ktoré skutku predchádzali, alebo ktoré po skutku nasledovali.

Pokiaľ ide o obranu obžalovaného, táto počas celého konania bola nekonzistentná a nelogická. V prvom rade sa bránil tým, že konal v krajnej núdzi, čo by v prípade, ak by to aj bola pravda, mu nebránila podrobiť sa orientačnej dychovej skúške, na ktorú bol riadne vyzvaný. Na strane druhej sa v konaní pred súdom bránil už i tým, že jeho zdravotný stav mu neumožňoval sa podrobiť jednak dychovej skúške, ale ani krvnej a bolo možné tak urobiť až po uplynutí času a po požití liekov.

Okresný súd ďalej uviedol, že obžalovaný bol vyslúchnutý celkovo 3-krát, všetky jeho výpovede boli protirečivé i v sebe navzájom. Obžalovaný nevedel dostatočne logickým spôsobom odstrániť tieto nezrovnalosti. Okresný súd vyhodnotil obranu obžalovaného ako účelovú a tendenčnú. Zo strany obžalovaného, ale i svedkov A.. K. M., W. E., X. A., X. K. i O. G. vyplýva, že obžalovaným popísaná situácia nebola až taká vážna, aby sa domáhal krajnej núdze. V podstate všetci svedkovia - známi, ktorí popisovali udalosti predchádzajúce skutku či krátko po skutku, i keď mali údajne vykonávať činnosť podľa pokynov obžalovaného ako predísť a zabrániť „nešťastiu“, nikto z nich si dodatočne neoveroval, nezisťoval, či „nešťastiu“ bolo zabránené. Ani samotný A.. M., ktorý mal vystríhať svedka A., aby sa ku koňom nepribližoval a šiel „okamžite“ za obžalovaným, a ktorý mu mal radiť, aby oznámil vec na políciu, ďalej po takomto rozhovore pokračoval vo svojej činnosti, ktorú mal a nijakým spôsobom nekonal v snahe predísť „nešťastiu“, ako sám uvádzal. Zo samotnej výpovede obžalovaného vyplýva, že ani tento nepovažoval situáciu za takú vážnu, nakoľko, keď za ním došiel A., mal dostatok času poslať A. za jeho synom a až keď sa A. vrátil naspäť, tak vtedy sadol do motorového vozidla a išiel vec riešiť.

Následne okresný súd kvalifikoval konanie obžalovaného ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona, pretože obžalovaný pri výkone zamestnania alebo inej činnosti sa odmietol podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky, ktoré sa vykonáva dychovou skúškou alebo orientačným testovacím prístrojom a odmietol sa podrobiť lekárskemu vyšetreniu odberom a vyšetreniu krvi, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, hoci by to pri vyšetrení nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie.

Pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmere okresný súd zistil, že obžalovaný žije v spoločnej domácnosti s manželkou a venuje sa starostlivosti o kone. Z miesta bydliska bol pozitívne hodnotený, a rovnako bol pozitívne hodnotený rozličnými združeniami. Obžalovaný v minulosti nebol súdne trestaný, ale priestupkovo na úseku dopravy bol 3-krát prejednávaný za drobné priestupky. Páchateľovi poľahčovalo, že pred spáchaním činu viedol riadny život a okresný súd nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zák. Okresný súd upravil trestnú sadzbu a dospel k záveru, že účel trestu je možné v danom prípade dosiahnuť trestom odňatia slobody kratšieho trvania v dĺžke 4 mesiacov, pričom jeho okamžitý výkon nebol pre dosiahnutie účelu trestu potrebný, a preto jeho výkon odložil na skúšobnú dobu dvoch rokov. Zároveň mal súd za to, že je nevyhnutné obžalovanému uložiť popri treste odňatia slobody i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 4 rokov, keďže uvedené je primerané pre dosiahnutie výchovného účelu trestu odňatia slobody a jednak ako trest primeraný z hľadiska generálnej prevencie.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, odvolaní odvolateľov ako aj dôkazov, ktoré boli vykonané v prípravnom konaní a v štádiu hlavného pojednávania dospel k záveru, že okresný súd na zistenie skutkového stavu vykonal všetky dôkazy tak, ako to má na mysli ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto dôkazy v zmysle ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. aj vyhodnotil. Aj krajský súd je toho názoru, že trestná činnosť bola obžalovanému preukázaná jednak jeho výpoveďami, ktoré síce boli rozdielne, ale v konečnom dôsledku preukazovali spáchanie žalovaného skutku, taktiež z výpovedí svedkov a listinnými dôkazmi. Krajský súd v celom rozsahu poukazuje na odôvodnenie rozsudku okresným súdom, s ktorým sa stotožňuje.

Čo sa týka obrany obžalovaného, že mal konať v krajnej núdzi, tu je potrebné súhlasiť s názorom okresného súdu, ktorý vychádzal z výpovede svedka X. K. a z toho vyplýva, že keď za obžalovaným došiel A., tak namiesto toho, aby okamžite sadol do auta, keď mala byť situácia v krajnej núdzi, poslal najprv A. za jeho synom a až po 10 či 15 minútach, keď sa A. vrátil, že syn nie je doma, až vtedy zvažil, že je potrebné sadnúť do motorového vozidla a situáciu riešiť. Takéto konanie nemožno vyhodnotiť ako konanie v krajnej núdzi.

Z výpovedí príslušníkov polície O. a G. ako aj výpovedí svedkov svedčiacich o tom, že obžalovaný požíval alkoholické nápoje počas celého dňa, keď hrabal seno, čo vlastne nepoprel ani samotný obžalovaný, je potom možné dospieť k záveru, že konanie obžalovaného je potrebné kvalifikovať ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák.

Čo sa týka druhu trestu a jeho výmery, krajský súd sa stotožňuje s trestom, ktorý uložil obžalovanému okresný súd v trvaní 4 mesiacov, výkon ktorého podmienienečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov.

Krajský súd však dospel k inému záveru pri ukladaní výšky trestu zákazu činnosti. Okresný súd uložil obžalovanému trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkých druhov na dobu 4 rokov. Tu krajský súd poukazuje na okolnosti prípadu, na priestupkové spisy obžalovaného i na to, že nemal vážnejšie porušenie pravidiel cestnej premávky pri šoférovaní, pričom ako sám uvádzal, je vodičom už 44 rokov a aj s prihliadnutím na účel trestu dospel k záveru, že nie je potrebný trest zákazu činnosti v trvaní 4 rokov, ale postačí trest zákazu činnosti v trvaní 30 mesiacov. Krajský súd preto zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste zákazu činnosti a sám uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 30 mesiacov.

Odvolanie okresného prokurátora smerovalo k tomu, aby bol uložený prísnejší trest zákazu činnosti. Keďže krajský súd nezistil dôvody na potvrdenie trestu zákazu činnosti uloženého okresným súdom a uložil sám miernejší trest zákazu činnosti, odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné v zmysle ustanovenia § 319 Tr. por. zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.